

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudkyň Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **M. H.**, zastoupený JUDr. Simonou Matuškovou, advokátkou se sídlem Nová 2027/12, 370 01 České Budějovice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Českých Budějovicích ze dne 21. 9. 2012, č. j. 7061/12-1100, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 9. 2013, č. j. 10 Af 596/2012 – 52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 25. 9. 2013, č. j. 10 Af 596/2012-52, zamítl žalobu proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí. Citovaný rozsudek napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností.

Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), *musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.*

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny náležitosti kasační stížnosti ve smyslu § 106 s. ř. s. Shledal přitom, že stěžovatelem podaná kasační stížnost ze dne 4. 11. 2013 patřičné náležitosti nemá. Neobsahuje totiž žádné konkrétní právní či skutkové důvody, na nichž je založena, ani petit. Stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvedl, že „*podává dle § 102 a násl. soudního řádu správního kasační stížnost (...) proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25.09.2013, č. j. 10 Af 596/2012-52.*“ Dodal, že

předepsané náležitosti kasační stížnosti doplní v dalším podání na základě výzvy Nejvyššího správního soudu k doplnění kasační stížnosti.

Po prvotním seznámení s předmětnou kasační stížností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podání stěžovatele neobsahuje dostatečně určitá a jednoznačná tvrzení, z jakých důvodů stěžovatel rozsudek krajského soudu napadá. Usnesením ze dne 5. 12. 2013, č. j. 1 Afs 99/2013-15, proto vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení předmětného usnesení „*doplnil kasační stížnost ze dne 4. 11. 2013 o důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek krajského soudu, a uvedl, co navrhuje (petit).*“ Současně stěžovatele poučil, že nebudou-li vady kasační stížnosti odstraněny a pro tento nedostatek nebude možné v řízení pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Uvedené usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno 15. 12. 2013.

Do dnešního dne však stěžovatel vady kasační stížnosti neodstranil ani nepožádal soud o prodloužení stanovené lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 37 odst. 5 s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti, protože stěžovatel neodstranil ve stanovené lhůtě vadu, pro niž není možné v řízení pokračovat.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2014

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu